

22. fejezet

3, 4. Dávid gondoskodik szüleiről - Dávid nem csupán magáért aggódott, bár átlátta az őt fenyegető veszélyt. Apjára, anyjára gondolt, s arra a következtetésre jutott, hogy más menedéket kell számukra találnia. Elment Moáb királyához, s az Úr készítette a moáb uralkodó szívét, hogy jóakarattal menedéket ajánljon föl a szülőknek Miczpában, ahol nem nyugtalanította őket senki, bár Izrael ellenségei közepette éltek. A fiúi szeretet leckéit tanulhatjuk ebből. A Biblia elítéli a szülők gyermekeik iránti hűtlenségét, másfelől a gyermekek szülei iránti engedetlenséget. A családi kör vallásossága kimondhatatlan nagy érték. (Idők jelei 1888 szeptember 7) {2BC 1018.6}

5. Mennyei vigyázó - Dávid előtt bizonyosnak tűnt, hogy végül is üldözői kezébe kell esnie. Pedig ha megnyílhatott volna a szeme, látta volna az Úr angyalait tábort járni körülötte és követői körül. A mennyei őrök várva várták, hogy figyelmeztessék Dávidokat a küszöbön álló veszélyre, s hogy menedékhelyre vezessék őket, mikor a veszély ezt kívánta. Isten védelmezni tudta Dávidot és követőit, mivel nem Saul ellen lázadtak. Dávid ismételten bebizonyította királya iránti hűségét. (Idők jelei 1888 szeptember 7) {2BC 1019.1}

6-16. A gyanú hatásai - Gonosz lélek gyötörte Saul. Úgy érezte, hogy Izrael trónja elvesztésének gyászos üzenete megpecsételte vesztét. Isten követelményeitől való eltávolodása meghozta elkerülhetetlen következményeit. Saul nem fordult vissza, nem tartott bűnbánatot, nem alázta meg szívét Isten előtt, hanem megnyitotta az ellenség sugallatai előtt. Hallgatott minden hazug hírre, mohón elhitt bármit, ami Dávid jellemét bemocskolta. Ürügyet akart találni növekvő féltékenységére és gyűlöletére az ellen, akit az Úr Izrael trónjára kent föl. Hitelt adott minden mende-mondának, nem számított, milyen következetlen és összeegyeztethetetlen volt is Dávid jellemével és viselkedésével. {2BC 1019.2}

Isten Dávidról való gondoskodása csak még keserűbbé tette Saul egyetlen rögeszméjét. Balsikere ellentétben állt a menekülő Dávid sikerével, hogy kicsússzon Saul kezéből. A király erre még eltökéltebb lett. Nem leplezte Dávid elleni szándékát, nem válogatta meg eszközeit. {2BC 1019.3}

Saul nem Dávid ellen küzdött, hiszen Dávid nem ártott neki, hanem a menny királyával szállt vitába. Mert mikor az ember hagyja, hogy a gonosz uralkodjék gondolatain - ami megakadályozza, hogy az Úr uralkodjék rajtuk - akkor kénye-kedve szerint tudja vezetni, mígcsak aki hatalmába esett, kiváló eszköz nem lesz a gonosz szándékának véghezvitelére. A bűn szerzője oly keserűn ellenzi Isten szándékait, olyan borzalmas a rosszra való hatalma, hogy ha valaki elszakad Istentől, a Sátán uralkodik el rajta. Gondolkodását egyre inkább maga alá veti, mígcsak az félre nem löki Isten félelmét és ember becsülését, mígcsak Isten és népének esküdt ellenségévé nem válik. {2BC 1019.4}

Milyen gyászos példát mutatott Saul az alattvalóinak Dávid konok, meg nem érdemelt üldözésével! Milyen szégyenletes följegyzéseket készített a jövő nemzedékek-44 nek! Hatalmának teljes árját gyűlöletének medrébe igyekezett terelni, hogy elfogja az ártatlan embert. Milyen züllesztő hatással volt ez Izraelre! S míg Saul szabadkezet adott indulatának, a Sátán egyre szőtte, szőtte a hálót, hogy megvalósítsa mind Saul, mind az ország romlását. Míg a király és tanácsadói Dávid elfogatását tervezték, elhanyagolták a nemzet ügyeit. Míg a nép elé képzelt ellenségeket állítottak, valóságos ellenségeik gyanú és riadalom-keltés nélkül gyűjtöttek erőt. Sátánnak engedelmességgel Saul pontosan azt a következményt siettetette, melyet megszenvedett képességgel igyekezett elterelni. {2BC 1019.5}

A lázadó király ismételten semmibe vette az Úr tanácsát, ezért az Úr átadta őt balgaságának. Isten Lelkének befolyása visszatartotta volna őt a választott gonosz úttól, mely végül romlásának bizonyult. Isten gyűlöli a bűnt, s mikor az ember visszautasítja a menny tanácsát, az ellenség ámitására hagyja őt, hogy a kívánságai vonzzák és tegyék tönkre. (Idők jelei 1888 szeptember 7) {2BC 1019.6}

9, 10. Saulból kiveszett az emberiség - Doég jól tudta, hogy a pap nem a király elleni gonosz szándékból segítette ki Dávidot, hiszen azt gondolta, hogy ha szívességet tesz a király követének, azzal a király iránti tiszteletét fejezi ki. A papban nem élt rosszakarat Saul és országa ellen. Dávid vezette félre őt, veszedelembé sodorva a pap egész családját. {2BC 1019.7}

Doég hazug vádló volt, Saulban pedig olyan féltékeny, gyűlölködő és gyilkos szellem lobogott, hogy igaznak akarta hinni a hírt. A gulyás részben igaz, részben fölnagyított jelentése nagyon megfelelt az Isten és ember ellenségének, hogy fegyvert kovácsoljon belőle. Olyan megvilágításban mondták el Saulnak, hogy a király teljesen kikelve magából, örültként viselkedett. Ha nyugodtan megvárja, hogy a teljes történetet meghallja, ha elgondolkodik rajta, milyen más lenne e nap szörnyű története! {2BC 1020.1}

A Sátán ujjong, ha alkalmat adunk, hogy a harag fehér izzásába sodorja indulatainkat! Pillantást, mozdulatot, hangszínt ragadhatunk meg, használhatunk a Sátán nyilaként, hogy megsebezzük, megmérgezzük az erre nyitott szívet. Ha teljesen Krisztus lelkülete birtokol, ha kegyelme teljesen átalakított, nem lesz bennünk hajlandóság gonoszt szólni, hazugsággal terhelt híreket hordozni. Aki torzít, az a testvérek vádolójának, a főámítónak választott eszköze. Akhimélek nem volt ott, hogy igazolja magát, hogy a valóságnak megfelelően mondja el a történeteket. Doég nem törődött ezzel. Akár atyja, az ördög, olvasott Saul gondolataiban, kihasználta az alkalmat, bajkeverő szavaival növelte a király gyötrelmét. Ilyen szavak a pokol tüzét lobbantják lángra. A szív leggonoszabb indulatait kavarta most is föl. (Idők jelei 1888 szeptember 21) {2BC 1020.2}

16. A féltékenység következetlensége - Az ítéletből a féltékenység következetlensége ütközött ki. Bármelyik pap bűnösségének bizonyítása nélkül, a király parancsot adott Éli egész rokonságának leölésére. Már akkor eltökélte ezt, mielőtt értük küldött, vagy meghallgatta volna a történeteket az ő oldalukról. A bizonyítékok tömege sem változtatta volna meg gonosz szándékát. Ha csak egyetlen emberen tölthette volna ki haragját, nem elégítette volna ki bosszúszomját. (Idők jelei 1888 szeptember 21) {2BC 1020.3}

17,18. Saul és Doég kegyetlensége - Saul dühöngését nem csillapította poroszlóinak nemes viselkedése. Ahhoz fordult hát, akivel mint barátjával adta össze magát, mivel árulkodott a papokra. Így az edomita, akinek ugyanolyan alantas volt a jelleme, mim Barabásnak, tulajdon kezével ölte le az Úr nyolcvanöt papját. Így ő és Saul, valamint aki kezdettől fogva embergyilkos volt, diadalt ültek az Úr szolgáinak lemészárlása fölött. Saul és Doég vért kóstolt vadállatként viselkedett. (Idők jelei 1888 szeptember 21) {2BC 1020.4}